

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., 24 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział X Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Ewa Kaźmierczak

po rozpoznaniu 24 marca 2014r., w P.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa:

R. P.

przeciwko:

(...) LOGISTYKA spółce z o.o. w J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. z 13 grudnia 2013r., sygn. akt X Gc 1451/13:

1. oddała apelację;
2. kosztami postępowania w instancji odwoławczej obciąża pozwanego i na tej podstawie zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60zł zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Kaźmierczak

UZASADNIENIE

W sprawie powód żądał umówionego przewoźnego, przy czym fakt wykonania przewozu był bezsporny.

Pozwany wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zgłosił zarzut, iż zgodnie z warunkami umowy wierzytelność powoda z tego tytułu nie była wymagalna w chwili wnoszenia powództwa. Stała się wymagalna po tym dniu i dlatego została zaspokojona w całości. Pozwany podawał, że wynagrodzenie za przewóz płatne miało być 30 dni po otrzymaniu faktury wraz z „kompletem dokumentów”. Wymogi zaś „kompletności dokumentów” opisane były na str. 2 zlecenia. zarzucił, że powód przesyłając dokumenty rozliczeniowe za przewóz nie dotrzymał tych warunków zlecenia i dlatego pozwany odesłał je powodowi. następnie pozwany podniósł, że powód ponownie mu przesłał dokumenty uzupełniając ich braki i dlatego pozwany dokonał zapłaty. Pozwany domagał się przesłuchania świadka M. D. na okoliczność niespełnienia warunków zlecenia co do struktury i kompletności dokumentów rozliczeniowych.

Powód na skutek zapłaty przez pozwanego należności głównej po wytoczeniu powództwa ograniczył powództwo do odsetek za opóźnienie i kosztów procesu podnosząc, że wykonał usługę transportową zgodnie ze zleceniem, a zastrzeżenia pozwanego nie były uzasadnione.

Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. na rozprawie 13 grudnia 2013r. oddalił wnioski o przesłuchanie świadka M. D. i wydał zaskarżony przez pozwanego wyrok zasądający odsetki za opóźnienie i koszty procesu na rzecz powoda, umarzając postępowanie w pozostałym zakresie. Sąd ujawnił w uzasadnieniu, że pozwany podnosząc zarzut niewymagalności roszczenia powoda w chwili wytoczenia powództwa wbrew wymogowi z art. 210§2kpc nie sprecyzował w żaden sposób, jakich dokumentów nie przesłał mu powód, bądź jakimi wadami dotknięte były przesłane mu dokumenty. Nie wykazał też, by odesłał powodowi wadliwe dokumenty.

Pozwany apelując zarzucał naruszenie art. 232kpc w związku z art. 6kc poprzez ich niezastosowanie wobec powoda, który powinien wykazać, że przekazał pozwanemu komplet dokumentów w sposób określony w zleceniu, naruszenie art. 233kpc poprzez uznanie, że powód doręczył 14 marca 2013r. komplet wymaganych dokumentów, naruszenie art. 229 w związku z art. 230kpc poprzez uznanie za przyznane przez pozwanego, że otrzymał on od powoda komplet dokumentów zgodnie ze zleceniem, art. 227kpc poprzez oddalenie wniosku o przesłuchanie świadka M. D. na okoliczność weryfikowania przez świadka nadesłanych dokumentów. Pozwany domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa, zasądzenia kosztów za obie instancje i przesłuchania świadka M. D..

Powód domagał się oddalenia apelacji i zasądzenia kosztów nią wywołanych.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. nie była uzasadniona, a jako taka podlegała oddaleniu na podstawie art. 385kpc. Wbrew jej zarzutom zaskarżony wyrok odpowiadał prawu. Dokonane w sprawie ustalenia faktyczne były prawidłowe i tu orzekający sąd je podziela. Również ich ocena prawna nie budzi w kontekście zarzutów apelacji zastrzeżeń.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał, że pozwany wbrew wymogom z art. 210§2kpc nie ustosunkował się prawidłowo do twierdzeń powoda o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia w szczególności w kontekście podniesionego przez pozwanego zarzutu rzekomej niewymagalności roszczenia i sposobu jego uzasadnienia. Właściwie dostrzegł Sąd I instancji, że pozwany w istocie w toku procesu, a co więcej – nadal - w postępowaniu apelacyjnym nie ujawnił i nie ujawnia, jakimi to konkretnymi wadami dotknięta miała być rzekomo dokumentacja rozliczeniowa przesłana mu przez powoda, ograniczając się do powtarzania zapisów zlecenia. W tej sytuacji skoro pozwany nie wskazał konkretnie, których dokumentów miało brakować, ewentualnie nie sprecyzował zarzutów wobec czy to ich formy, czy treści, to nie sposób było uznać, że zarzuty te zostały podniesione skutecznie, a w konsekwencji, by powód musiał wykazywać okoliczności przeciwne. Ogólnikowość i enigmatyczność zarzutu oraz podniesionych w tym względzie twierdzeń pozwanego nie stanowiła wymaganego przez art. 210§2kpc szczegółowego ustosunkowania się do wszystkich twierdzeń powoda oraz podniesienia własnych konkretnych twierdzeń w związku z zarzutem niewymagalności roszczenia.

W zaistniałej w sprawie sytuacji procesowej opisanej wyżej potwierdzić należało, że Sąd orzekający był w pełni uprawniony do oddalenia wniosku pozwanego o przesłuchanie świadka M. D. na wskazywane w treści wniosku okoliczności na podstawie art. 227kpc i 232 zd. pierwsze kpc z niżej wskazanych powodów. Sąd bowiem przeprowadza dowody wnioskowane przez strony jedynie dla potwierdzenia lub zaprzeczenia faktom istotnym dla rozstrzygnięcia i to faktom wpierw przez strony twierdzonym, a więc objętym twierdzeniami stron. Wpierw więc strona winna coś twierdzić (podnieść określone twierdzenia) i to konstruktywnie, a dopiero potem fakt taki podlega dowodzeniu. Nie sposób zaaprobować koncepcję, jaką zdaje się prezentować pozwany, by wpierw przeprowadzać dowody, a dopiero z nich wywodzić fakty istotne dla oceny podniesionego zarzutu, a następnie zgłoszonego roszczenia. Pozwany nie podał konkretnie, jakie zarzuty miał do przesłanej mu przez powoda dokumentacji, a więc nie było potrzeby, by poprzez dopiero przesłuchanie świadka uzupełniać jego twierdzenia. To samo odnieść należy do wniosku pozwanego zawartego w apelacji odnośnie potrzeby przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka M. D. w postępowaniu apelacyjnym, tym bardziej że przeszkodą dodatkową ku temu był art. 505¹¹§1kpc.

W rezultacie wszystkie zarzuty apelacji okazały się bezzasadne, a apelacja pozwanego podlegała oddaleniu (art. 385kpc).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, przy uwzględnieniu zgłoszonego wniosku powoda oraz wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia.

SSO Ewa Kaźmierczak